

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoP/53/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114203417
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3114203417.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne Mgr. Zuzany Holúbkovej a sudkyne JUDr. Gabriely Janáčkovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti A.: M., nar. XX.XX.XXXX a G. M., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky Mgr. M. A., štátnej občianky Slovenskej republiky, trvale bytom D. XXX, t. č. bytom H. 1, F., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Martin Bartko - JUDr. Silvia Bartková, so sídlom Piaristická č. 6667, Trenčín a otca D. A., štátneho občana E. republiky, trvale bytom D. XXX, právne zastúpeného JUDr. Milošom Mojtom, advokátom so sídlom Odbojárov 223/12, Nemšová, o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom a na úpravu styku s maloletými deťmi na čas do rozvodu manželstva a na rozhodnutie súdu o nezhode rodičov maloletých detí, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 3.5.2016, č.k. 31P/34/2014-313, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie mení takto:

Otec maloletých je p o v i n n ý prispievať za obdobie od 14.02.2014 do 31.05.2014 pre mal. M. sumou 100 eur mesačne a pre mal. G. sumou 70 eur mesačne a za obdobie od 01.06.2014 do 31.10.2014 pre mal. M. sumou 80 eur mesačne a pre mal. G. sumou 60 eur mesačne.

Dlh na výživnom za obdobie od 14.02.2014 do 31.10.2014 pre mal. M. vo výške 750 eur a pre mal. G. vo výške 545 eur, súd povoľuje otcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám matky v mesačných splátkach po 50 Eur na každé dieťa, až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol o výživnom na maloleté deti zo strany otca tak, že za obdobie od 14.02.2014 do 31.05.2014 určil pre mal. M. sumu 100 eur mesačne a pre mal. G. sumu 60 eur mesačne a za obdobie od 01.06.2014 do 31.10.2014 pre mal. M. sumu 50 eur mesačne a pre mal. G. sumu 30 eur mesačne. Súčasne rozhodol o splátkach dlhu na výživnom po 50 Eur na každé dieťa za obdobie od 14.02.2014 do 31.10.2014, ktorý vyčíslil pre mal. M. vo výške 600 eur a pre mal. G. vo výške 360 eur. Rozhodol tak o návrhu matky, ktorá žiadala výživné na mal. M. vo výške 250 eur mesačne a na mal. G. M. vo výške 200 eur mesačne. Vec právne posúdil podľa §§ 62, 65 a 75 Zákona o rodine a vychádzal z majetkových a zárobkových pomerov rodičov mal. detí. Otec mal. detí je podnikateľ, pričom v rozhodnom období zaznamenal stratu, nakoľko jeho výdavky prevýšili jeho príjmy, no napriek tomu tvrdil, že dosahoval zisk cca 560 eur mesačne. Napriek uvedenej skutočnosti má súd za to, že otec mal. detí mohol mať dostatočný príjem nakoľko sa práve v tomto období vzdal majetkového prospechu, a

to predajom novostavby rodinného domu v jeho výlučnom vlastníctve za neprimerane nízku cenu 10 eur, s tým, že v prípade ak by otec predmetný rodinný dom predal za trhovú cenu získal by majetkový prospech mnohonásobne vyšší, z ktorého by mal možnosť plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k mal. deťom a tak zabezpečiť svojim deťom vyššiu životnú úroveň. Aj po predaji rodinného domu otec detí naďalej splácal hypotéku, ktorú si zobral za účelom stavby predmetného rodinného domu, ktorý už nie je v jeho vlastníctve. Tvrdenia otca, že pozemok, na ktorom bol postavený tento rodinný dom mu darovali jeho rodičia, ktorým tieto nehnuteľnosti aj následne odpredal považoval súd vo vzťahu k symbolickej výške kúpnej ceny týchto nehnuteľností ako aj o údajných exekúciách vedených proti matke mal. detí za irelevantné, nakoľko tieto nehnuteľnosti boli v jeho výlučnom vlastníctve. Súd v uvedenom konaní otca nevzhliadol žiadny ospravedlňujúci dôvod, pre ktorý by sa mal vzdať tak výrazného majetkového prospechu aký by získal pri riadnom predaji uvedených nehnuteľností. Zároveň súd prvej inštancie vychádzal z toho, že otec mal. detí sa v konaní pred tunajším súdom sp. zn. 30P/35/2014 dobrovoľne zaviazal prispievať na výživu mal. detí na čas po rozvoде pri striedavej osobnej starostlivosť obidvoch rodičov na mal. M. vo výške 80 eur a na mal. G. vo výške 60 eur, ktorá vyživovacia povinnosť nadväzovala bezprostredne na rozhodné obdobie v tomto konaní. Dlh na výživnom určil súd za obdobie od 14.02.2014 do 31.10.2014 na mal. M. vo výške 600 eur (3,5 mesiaca x 100 eur a 5 mesiacov x 50 eur) a na mal. G. vo výške 360 eur (3,5 mesiaca x 60 eur a 5 mesiacov x 30 eur). Súd povolil otcovi splácať dlh za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. v splátkach po 50 eur na každé dieťa, popri bežnom výživnom, pod následkom straty výhody splátok.

2. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka, ktorá žiadala zmenu napadnutého rozhodnutia tak, že otec by bol povinný platiť výživné za obdobie od 14.02.2014 do 31.05.2014 pre mal. M. sumou 250 eur mesačne a pre mal. G. sumou 125 eur mesačne a za obdobie od 01.06.2014 do 31.10.2014 pre mal. M. sumou 200 eur mesačne a pre mal. G. sumou 100 eur mesačne. Určené výživné považovala za neprimerane nízke najmä za obdobie od 1.6.14 do 31.10.14, kedy sa realizovala striedavá osobná starostlivosť (SOS) o deti, pretože v bezprostredne nasledujúcom období boli deti na základe rozhodnutia súdu v konaní o rozvod manželstva zverené do SOS a výživné bolo určené vo výške 80 eur na M. a 60 eur na G.. Čo sa týka prvého obdobia úpravy výživného (14.2.14 - 31.5.14), považovala matka za významné, že deti boli v jej starostlivosti, s čím bola spojená úhrada významnej časti výdavkov detí, vrátane každodennej dopravy mal. M. do školy v D., preto je namieste, aby aj výživné bolo vyššie ako pri následne SOS.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie aj otec, ktorý žiadal zmenu napadnutého rozhodnutia tak, že súd návrh zamietne. Nepovažoval za správny záver o tom, kedy došlo k faktickej SOS, pretože v máji 2014 matka podpisom dohody o SOS pred ÚPSVaR len potvrdila stav, ktorý fakticky dva mesiace fungoval. V ďalšom obsahu odvolania otec poukázal na použitie výživného na potreby matky a nie na potreby detí, ako aj nevhodné konanie matky voči deťom, či správanie matky, ktoré nepovažuje za vhodné. Otec uviedol, že matka nezabezpečuje (v čase podania odvolania) pre deti školské potreby a neuhrádza ich výdavky spojené so školskou dochádzkou. Čo sa týka prevodu vlastníctva domu na svojich rodičov, ten otec odôvodnil obavou z márnoutrnosti matky. Výživné, ktoré sa otec zaviazal platiť v konaní o rozvod slúži len na pokrytie cestovných nákladov detí do školských zariadení v D.. Zaplatenie zameškaného výživného k rukám matky považoval otec za nesprávne, pretože z dôvodu zmien v starostlivosti (SOS po rozvoде a v r. 2017 následné zverenie do starostlivosti otca) už nebude použité pre potreby detí, ale pre potreby matky. Za vhodné preto považoval uloženie na tvorbu úspor.

4. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca považovala odvolanie za nedôvodné a žiadala vyhovieť svojmu odvolaciemu návrhu. Uviedla, že dohode o SOS pred kolíznym opatrovníkom nedošlo v máji 2014, ale až v auguste 2014 s tým, že realizovaná bola už od júna 2014.

5. Iné vyjadrenia k odvolaniam podané neboli.

6. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle ust. § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 59 a nasl. CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388.

7. Zo skutkových záverov súdu prvej inštancie vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 30P/35/2014 - 45 zo dňa 16.10.2014 právoplatným dňa 31.10.2014 bola okrem iného schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli obe maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, a to v týždenných intervaloch. Otec mal. detí sa zároveň zaviazal povinnosťou prispievať na výživu mal. M. sumou 80 eur a na výživu mal. G. M. sumou 60 eur.

8. Vzhľadom na uvedené nebolo opodstatnené určiť napadnutým rozhodnutím výživné za bezprostredne predchádzajúce obdobie od 01.06.2014 do 31.10.2014 inak, pretože z vykonaného dokazovania nevyplynuli zásadne iné okolnosti rozhodujúce pre určenie výživného, než z ktorých vychádzala rodičovská dohoda schválená rozsudkom č. k. 30P/35/2014 - 45 zo dňa 16.10.2014. Táto rodičovská dohoda je významným vodítkom aj ohľadom správnosti výšky určeného výživného, pretože je potrebné vychádzať z predpokladu, že rodičia ju uzatvárajú dobrovoľne a na strane rodičov je najlepšia znalosť potrieb detí ako aj svojich pomerov. Dohoda rodičov o výške výživného tak spravidla najpresnejšie vystihuje správnu výšku výživného na maloleté dieťa. Požiadavku matky na vyššie výživné, rovnako ako požiadavku otca na neurčenie výživného považoval preto odvolací súd za neopodstatnené a ohľadom výšky výživného vychádzal z predmetnej rodičovskej dohody. V prípade uvedenej rodičovskej dohody je pre toto konanie zásadnou najmä skutočnosť, že v oboch prípadoch je východiskom rozhodovania o výživnom existencia striedavej osobnej starostlivosti. Za obdobie od 01.06.2014 do 31.10.2014 preto nebolo napadnutým rozhodnutím určené výživné správne vo výške 50 a 30 eur mesačne a odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v tejto časti zmenil tak, že výživné určil totožne s rodičovskou dohodou bezprostredne nasledujúcou po tomto období, a to vo výške 80 a 60 eur mesačne.

9. Vo vzťahu k predchádzajúcemu obdobiu od 14.2.2014 do 31.5.2014, je rozhodujúcou skutočnosťou pre výšku výživného, akým spôsobom v tomto čase prebiehala starostlivosť o maloleté deti. Teda či aj v tomto období boli deti vo faktickej SOS ako tvrdí otec, alebo v starostlivosti matky. V tomto smere zodpovedajú skutočnosti tvrdenia matky, že dohoda rodičov o SOS bola pred ÚPSVaR uzatvorená dňa 26.8.2014, ako to vyplýva aj zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 26.9.2014 (č.l. 127). Vychádzajúc potom z tvrdenia otca, že danou dohodou bol potvrdený stav, ktorý už dva mesiace fungoval, je správny záver, že maloleté deti cca do 31.5.2014 vo faktickej SOS rodičov neboli a v prevažnej miere sa o ne starala matka. Táto skutočnosť potom odôvodňuje, aby bolo výživné v tomto období vyššie ako pri nasledujúcej SOS, čomu v prípade maloletej M. suma 100 eur mesačne určená napadnutým rozsudkom zodpovedá, no v prípade maloletého G. bolo potrebné určiť sumu vyššiu ako napadnutým rozsudkom stanovených 60 eur, a preto aj v tejto časti odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a výživné za obdobie od 14.2.2014 do 31.5.2014 určil vo výške 100 eur mesačne na mal. M. a 70 eur mesačne na mal. G..

10. Požiadavka otca na určenie tu stanoveného výživného na tvorbu úspor nie je dôvodná. Samotná skutočnosť, že o výživnom sa rozhoduje aj za uplynulé obdobie života maloletých detí nie je dôvodom, aby takto následne určené výživné nebolo platené k rukám osoby, ktorá v rozhodnom čase starostlivosť o deti zabezpečovala. Pre tvorbu úspor z výživného v zmysle ust. § 63 ods. 3 Zákona o rodine sú rozhodujúcim kritériom majetkové pomery povinného rodiča a nie existencia prostriedkov, ktoré mali byť, ale neboli povinným rodičom uhradené na potreby dieťaťa.

11. Vzhľadom na uvedené zmeny napadnutého rozhodnutia odvolací súd nanovo rozhodol aj o nedoplatku na výživnom. Na dopyt odvolacieho súdu ohľadom zaplatenia nedoplatku na výživnom určenom v napadnutom rozhodnutí matka uviedla, že nedoplatok zaplatený nie je ani čiastočne, otec zaplatenie tohto nedoplatku netvrdil, ale potvrdil zaplatenie dlhu na výživnom zo strany matky, ktorý bol určený iným ako napadnutým rozhodnutím, a to rozsudkom z r. 2017, ktorým bola schválená rodičovská dohoda o zverení detí otcovi a záväzok matky na výživné 100 a 70 eur mesačne. Z uvedeného teda vyplynulo, že zo strany otca nebola na nedoplatok určený napadnutým rozhodnutím vykonaná žiadna úhrada. Preto nedoplatok na výživnom za obdobia 14.2.2014 do 31.5.2014 (3,5 mes.) a 01.06.2014 do 31.10.2014 (5 mes.) stanovil odvolací súd takto: Mal. M. (100 eur x 3,5 mesiaca) + (80 eur x 5 mesiacov) = 750 eur. Mal. G. (70 eur x 3,5 mesiaca) + (60 eur x 5 mesiacov) = 545 eur. Splácanie nedoplatku určil odvolací súd otcovi v splátkach po 50 eur mesačne na každé dieťa za podmienok uvedených vo výroku.

12. Vzhľadom na uvedené krajský súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak ako je uvedené vo výroku a podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).